

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj:U-4193/01
Sarajevo, 8.3.2007. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za. upravne sporove sastavljenom od sudija Pavlić Milana kao predsjednika vijeća, Perišić Mirjane i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Kavazović Senade kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja S.H. iz S., ulica...,broj..., protiv akta broj: UP II/05-2-23-5-167/01 od 4.6.2001. godine, tuženog Federalnog ministarstva..., S., u upravnoj stvari određivanja nosioca stanarskog prava, na nejavnoj sjednici održanoj dana 8.3.2007. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Uprave... K.S. broj: 23-04/1-23-165/99 od 7.3.2001. godine, kojim je utvrđeno da je K.L. nosilac stanarskog prava na stanu u ulici...,broj..., nakon smrti njenog supruga I.L. - nosioca stanarskog prava na tom stanu, te da će se umjesto ugovora o korištenju stana primjenjivati ovo rješenje kojim se određuje da sva prava i obaveze koje je prema Zakonu o stambenim odnosima imao I.L. ostaju, i dalje na snazi, dok se ne zaključi ugovor o korištenju stana sa S.H., M.H., Z.H. i M.H.1 kao vlasnicima predmetnog stana.

Nezadovoljan ovim rješenjem tužitelj je tužbom pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da su I.L. i K.L. napustili predmetni stan 1991. godine i faktički iz istog iselili, nakon čega su vlasnici stana stan preuredili i isti koriste članovi njihove uže porodice. Da je K.L. 1991. godine sa svojim mužem napustila predmetni stan smatra da je trebalo saslušati svjedoke koje je on predlagao u upravnom postupku, kao i provesti dokaz saslušanjem stranaka. Predlaže da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ navodi da ostaje u cijelosti kod svog rješenja, jer smatra daje pravilno i zakonito.

Nakon što je ocijenio zakonitost osporenog rješenja u skladu odredbom člana 36. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. novine FBiH", broj: 2/98 i 8/00), a u vezi sa članom 75. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. novine FBiH", broj 9/05), ovaj sud je riješio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Odlučujući o zahtjevu K.L. za donošenje rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana za stan u ulici Skenderija broj 46 na osnovu člana 28. u vezi sa članom 19. Zakona o preuzimanju Zakona o stambenim odnosima ("Sl. novine FBiH", br. 11/98, 38/98,

12/99 i 19/99) Zakona o stambenim odnosima ("Sl. list SRBiH", broj: 14/84, 12/87 i 36/89) prvostepenim rješenjem od 7.3.2001. godine određena je K.L. za nosioca stanarskog prava na predmetnom stanu, a umjesto ugovora o korištenju stana da će se primjenjivati ovo rješenje kojim se određuje da sva prava i obaveze koje je prema Zakonu o stambenim odnosima imao I.L. ostaju i dalje na snazi, dok se ne zaključi ugovor o korištenju stana sa S.H., M.H., Z.H. i M.H.1, kao vlasnicima stana.

Odlučujući o žalbi S.H. izjavljenu protiv navedenog prvostepenog rješenja tuženi organ je osporenim rješenjem odbio žalbu kao neosnovanu zaključivši da je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito, jer da K.L. ispunjava uslove za ostvarivanje prava iz člana 28. Zakona o stambenim odnosima.

Međutim, zaključak tuženog organa izražen u osporenom rješenju ne može se prihvatiti kao ispravan.

Naime, odredba člana 28. Zakona o stambenim odnosima propisuje ako jedna od ugovornih strana neće da zaključi ugovor o korištenju stana u roku od 30 dana od dana useljenja u stan, odnosno ako jedna od ugovornih strana u slučajevima iz člana 21, 22, 32. stav 1. i člana 33. stav 3. i 4. ovog zakona, neće da zaključi ugovor o korištenju stana u roku od 30 dana od podnesenog traženja, stambeni organ na zahtjev jedne od ugovornih strana, donosi rješenje koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana dok taj ugovor ne bude zaključen po odredbama ovog zakona. Dakle, ova odredba zakona odnosi se na lica koja se nalaze u stanu, a u konkretnom slučaju iz spisa predmeta proizilazi da se K.L., koja je podnijela zahtjev za donošenje rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana, ne nalazi u predmetnom stanu od 1991. godine, kada je isti sa mužem napustila. Iz spisa predmeta se takođe vidi da je K.L. podnijela zahtjev prvostepenom organu za vraćanje predmetnog stana u posjed i da se vodi postupak u predmetu broj: 23/1-372-1540/98, dakle da ista nije u posjedu predmetnog stana u vrijeme kada je podnijela zahtjev za donošenje rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana.

Po okončanju postupka za vraćanje u posjed predmetnog stana i tek ako bude u posjedu tog stana, može tražiti donošenje rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana.

Iz navedenog proizilazi da su prvostepeni i tuženi organ u svojim rješenjima pogrešno primijenili materijalno pravo.

Stoga je uvažanjem tužbe riješeno kao u dispozitivu presude na osnovu člana 38. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku tuženi organ će imati u vidu primjedbe ovog suda i donijeti novo zakonito rješenje u ovoj upravnoj stvari.

Zapisničar
Kavazović Senada,s.r.

Predsjednik vijeća
Pavlić Milan,s.r.

Za tačnost otpравka tvrdi
Šef Odjeka sudske pisarnice

Fikreta Čehić